

Posudek oponenta na magisterskou práci

Jana Pavlíčka

Architektura v Pistiru a AD zpracování

V úvodní části se diplomat věnoval obecnějším otázkám staré Thrákie, cestám v Thrákii, historickému pozadí doby, včetně problematiky athénské námořní spolk, Makedonie, keltské invaze a urbanizace v Thrákii. Škoda, že nevyužil druhé anglické vydání recenzentovy knihy o Thrákii, je tam mnohé doplněno, a také Z. Archibald, o Odryském království. Také měl přihlídnout k novým výkopům několika thráckých měst či pevností a svatyní při městských střediscích – zejména jsou to Krstevič, Vasil Levski, Koprivštica, Sveštari, Kozi gramadi, Perperikon, Debelt, atd., a také ještě Pernik a Plovdiv – Nebettepe.

V dalším se diplomant zabýval samotným Pistirem, fázemi vývoje města a historickým rámcem jeho existence; zde se opřel o novou literaturu a jeho přehled je jistě vcelku správný, i když – kdyby konzultoval více - mohl využít také už rukopisu IV. svazku Pistiru, který právě vychází.

3. kapitola je věnována architektuře v Pistiru. Přehled má jen málo nepřesností, zase bohužel některé otázky nekonzultoval včas, zejména nová doplnění plánu města, připravované v Pistiru IV vedoucím práce spolu s recenzentem a dalšími. Přesto nepřesností není mnoho a s leccím lze souhlasit, i když zejména otázku dalších ulic, chodníků a domů bez kamenných základů by bylo vhodnější doklady předem konzultovat, pro širší pohled by bylo vhodné konzultovat i vloni vyšlý článek J. B. – L. Domaradzka v Eirene.

4. kapitola je věnována vlastnímu srovnání Pistiru se současnou architekturou jinde. Srovnání s obytnou architekturou 4. stol. j je jistě vhodné podle obou Hoepferových (všude omylem Hopfner) monografií, ale nebylo by od místa přihlídnout i k novému zpracování Priene. Opevnění má své specifiky, ale je dost podobné i oněm nově odkrytým thráckým městům zmiňovaným výše (zejm. tzv. thurseis). Domy s kolonádami v Pistiru jsou výjimečné a jen těžko se hledají obdoby; není divu, že ani zde diplomant nenašel vhodné paralely; ovšem za zamyšlení by to stálo.

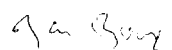
Kladně lze hodnotit úsilí využít počítačové metody rekonstrukce staveb, vizualizací, a zde ukázal diplomant pionýrské úsilí v nové dosud oblasti, které lze jistě hodnotit velmi kladně. Celkový dojem pohledu na okolí brány je dobrý, nicméně se do rekonstrukce vloudilo několik základních chyb. Zejména dům č. 1 (severní) měl ve své východní části nejspíše patro, jak ukazuje jak síla zdi, tak schodiště. Jeho základní kámen je dosud patrný na místě; je obdobný schodovým žebříkům v Olynthu, které nově znovu diskutoval Cahil. O konstrukci domů (především hrázděné zdivo kombinované s výpletem a obmázkou) se autor zmínil jen okrajově, ačkoli dokladů je už hodně a mnohé jsou i publikované. Sklo střechy je možná velký, i v Olbii se počítá s menším sklonem; k Olbii a dalším městům v severním Černomoří by bylo také vhodné přihlídnout; je tu mnoho zajímavých obdob. Sněhu zase na thrácké rovině

ani dnes není tak mnoho. Peče na tavení železa, ze kterých se dochovala železná struska, patří zřejmě až do posturtbánního období; zatímco zpracování barevných kovů (měď, stříbro, zlato, včetně mincovních ražeb, spon a toreutických prací) je dobře dochováno v komplexech ze 4. století př. Kr.

Škoda, že autor nevyužil příležitosti konzultovat své problémy před jejím dokončením, a že k řadě fenoménů nepřihlédl. Rušivě působí také řada překlepů a pravopisných chyb, včetně nesprávného užívání velkých písmen a měkkého a tvrdého i/y.

Přes uvedené nedostatky jde o práci podnětnou a přínosnou, která si zaslouží, aby byla podkladem obhajoby.

V Praze dne 7. 9. 2010

Prof. Jan Bouzek